

การผลิตหุ่นเชิดโดยใช้วัสดุพื้นถิ่นประกอบการเล่านิทานอาเซียนในชุมชนบึงบอน

THE TALES ROD PUPPET PRODUCTION BY LOCAL MATERIAL FOR ASEAN STORY TALLING IN BUENGBON COMMUNITY.

คันธรส ภาพล
Khantharot Papol

หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี
E-mail: kooeik@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ผลิตหุ่นเชิดโดยใช้วัสดุพื้นถิ่นมาประกอบการเล่านิทานอาเซียน 2) หาประสิทธิภาพของหุ่นเชิดโดยใช้วัสดุพื้นถิ่นประกอบการเล่านิทานอาเซียนตามเกณฑ์ 80/80 3) เปรียบเทียบความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับอาเซียนของเด็กปฐมวัยระหว่างหลังและก่อนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานอาเซียนประกอบหุ่นเชิดโดยใช้วัสดุพื้นถิ่น และ 4) ศึกษาความพึงพอใจของเด็กปฐมวัยต่อการผลิตหุ่นเชิดโดยใช้วัสดุพื้นถิ่นประกอบการเล่านิทานอาเซียนของเด็กปฐมวัย กลุ่มตัวอย่างคือ เด็กปฐมวัยชาย-หญิง อายุ 5-6 ปี จากโรงเรียนวัดพวงแก้ว ตำบลบึงบอน อำเภอหนองเสือ จังหวัดปทุมธานี จำนวน 23 คน โดยการเลือกแบบสุ่มอย่างง่ายด้วยวิธีจับสลาก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบทดสอบวัดความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับอาเซียนก่อนและหลังกิจกรรม ทั้งหมด 20 ข้อ และนิทานอาเซียน 10 เรื่อง ซึ่งจัดกิจกรรมกับกลุ่มตัวอย่าง สัปดาห์ละ 1 ครั้งต่อนิทาน 1 เรื่อง ครั้งละ 15 นาที ติดต่อกัน 10 ครั้ง โดยแต่ละครั้งระหว่าง การจัดกิจกรรมมีแบบทดสอบวัดความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับอาเซียนของเด็กปฐมวัยจำนวน 5 ข้อ ในการศึกษาครั้งนี้ใช้แบบแผนการวิจัยแบบ One-Group Pretest – Posttest design และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ t-test แบบ Dependent Samples

จากการวิจัยสรุปได้ ดังนี้ 1) ผลการผลิตหุ่นเชิดโดยใช้วัสดุพื้นถิ่นประกอบการเล่านิทานอาเซียน ได้หุ่นเชิดจากวัสดุพื้นถิ่นทั้งหมด 41 ตัว ความสอดคล้อง (IOC) ของหุ่นเชิดที่ผู้วิจัยผลิตกับลักษณะของหุ่นเชิดสำหรับเด็กปฐมวัย หุ่นเชิดทุกตัวมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.67–1.00 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 2) การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของนิทานอาเซียนและหุ่นเชิดโดยใช้วัสดุพื้นถิ่นประกอบการเล่านิทานอาเซียน พบว่านิทานอาเซียนและหุ่นเชิดโดยใช้วัสดุพื้นถิ่นประกอบการเล่านิทานอาเซียน มีประสิทธิภาพ (E_1 / E_2) เท่ากับ 82.70/83.70 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 3) ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับอาเซียนของเด็กปฐมวัยหลังได้รับการจัดกิจกรรมด้วยหุ่นเชิดโดยใช้วัสดุพื้นถิ่นประกอบการเล่านิทานอาเซียน สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ที่ระดับ 0.05 4) เด็กปฐมวัยมีความพึงพอใจต่อการผลิตหุ่นเชิดโดยใช้วัสดุพื้นถิ่นมาประกอบการเล่า
นิทานอาเซียนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นเฉลี่ย 82.62 ถือว่าพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ

หุ่นเชิดโดยใช้วัสดุพื้นถิ่น ความรู้พื้นฐานอาเซียนสำหรับเด็กปฐมวัย

ABSTRACT

The purpose of this research were to 1) to produce rod puppet the tales rod puppet production by local material for ASEAN story telling in Buen Bon community, 2) To find out the efficiency of organizing ASEAN storytelling activities using puppetry using 80/80 local materials, 3) to compare the basic knowledge of early childhood in ASEAN during and after the ASEAN storytelling, and 4) to study puppet preference using local materials for early childhood storytelling in ASEAN. The samples used in this study were Pre-school boys and girls aged 5-6 from Watphuangkaew School, Bueng Bon District, and Nong Suea in Pathumthani. District 23 people simple random selection by lottery. The instruments used in this study were the 20 ASEAN Basics Pre- and Post-Test Test and 10 ASEAN Tales. Organize activities with the sample once a week for 1 story, 15 minutes for 10 consecutive times. Each time between There are 5 basic tests on the ASEAN Basics of Early Childhood Education. In this study, One-Group Pretest-Posttest design was used and data were analyzed using t-test, Dependent Samples.

The result showed that 1) Puppet production using local materials for ASEAN storytelling. Puppets from 41 local materials. The consistency (IOC) of the puppets produced by the researcher on puppet traits for preschool children. All puppies have an IOC value of between 0.67 and 1.00, which is in line with the criteria. 2) Analysis of the efficiency of ASEAN fairy tales and puppets using local materials. ASEAN Story Finding ASEAN and puppet tales using local materials for ASEAN storytelling. The efficiency (E1/E2) is 82.70/83.70, which is in line with the criteria. 3) Basic Knowledge of Early Childhood Awareness with Puppets Using Local Material for ASEAN Storytelling Higher than before the experiment at the 0.05 level of significance. 4) Early childhood satisfaction of puppet production using local materials for ASEAN storytelling developed by the researcher an average of 82.62 was satisfied at a high level. Than before using activities.

Keywords

Rod Puppets by local material, ASEAN Basics for Early Childhood Education

ความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันสภาพสังคมไทยเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและเทคโนโลยี เด็กเป็นสมาชิกหนึ่งของสังคมย่อมที่จะต้องเรียนรู้ในการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมต่าง ๆ สำหรับสังคมไทยก่อนปี พ.ศ. 2558 จะต้องเตรียมความพร้อมตนเองเพื่อก้าวสู่การเป็นประชาคมอาเซียนซึ่งจะรวมตัวกันในปี 2558 เพื่อร่วมมือกันสร้างความแข็งแกร่งให้กับสมาชิกอาเซียน เด็กปฐมวัยคือพลเมืองของประเทศไทย จึงได้รับผลกระทบเรื่องนี้เช่นกัน ซึ่งการเตรียมตัวที่ดีที่สุดคือการให้การศึกษาแก่ประชาชน เพราะการศึกษาจะช่วยให้คนเกิดการเรียนรู้ที่จะปรับตัว ดังพระบรมราชโองการของพระบาท สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลปัจจุบันทรงพระราชทานแก่คณะครูและนักเรียน ณ พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน เมื่อวันที่ 13 มิถุนายน 2518 ความว่า

“ปัจจัยสำคัญที่สุดประการหนึ่งของชีวิตและส่วนรวม คือ การศึกษา ซึ่งเป็นรากฐานส่งเสริมความเจริญมั่นคงเกือบทุกอย่างในบุคคลและประเทศชาติ”

ดังนั้นการให้เด็กไทยได้ศึกษาเรื่องราวเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนจึงเป็นเรื่องจำเป็นเพื่อทำความเข้าใจเรื่องของมนุษยชาติ ความเข้าใจนานาชาติ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สังคมวิทยา หน้าที่พลเมือง ประวัติศาสตร์ สิ่งแวดล้อม และภาษา ซึ่งการสอนสังคมสมัยใหม่นั้น ต้องสอนเพื่อการรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงสังคม และนวัตกรรม แนวคิดร่วมสมัยที่ควรนำมาใช้พัฒนาเด็กคือความเข้าใจเรื่องอาเซียนและการศึกษาเพื่อความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรม ส่วนสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา ได้ร่วมมือกับผู้เชี่ยวชาญ ชุมชน พ่อแม่ผู้ปกครองร่วมกันกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของเด็กไทยให้สอดคล้องกับประชาคมอาเซียนว่า เด็กไทยควรมีทั้งด้านความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน ทั้งทางด้านทักษะพื้นฐาน เช่น พูดภาษาได้อย่างน้อย 2 ภาษาคือ ภาษาอังกฤษและภาษาเพื่อนบ้านอาเซียนอีก 1 ภาษา มีทักษะพลเมือง ได้แก่ เคารพและยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรม มีทักษะการเรียนรู้และพัฒนาตน ได้แก่ เห็นคุณค่าความเป็นมนุษย์เท่าเทียมกัน และด้านเจตคติ ให้มีความตระหนักในความเป็นอาเซียน มีความภูมิใจในความเป็นไทย เป็นต้น (บุบผา เรื่องรอง, 2550) ตามนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2555-2559) มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) ได้กำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์ การวิจัยของชาติ ที่มุ่งเน้นการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา กระบวนการเรียนการสอน ที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตในแต่ละท้องถิ่น ภูมิปัญญาท้องถิ่นมีความสำคัญต่อวิถีชีวิตประจำวันของสังคม เป็นรากฐานของการพัฒนาสังคมหรือชุมชน และเป็นรากฐานของวัฒนธรรม โดยสะท้อนออกมาในรูปของขนบธรรมเนียมประเพณี ศาสนา ภาษา วรรณกรรม ดนตรี การละเล่น พื้นบ้าน และภูมิปัญญานั้นยังมีความสำคัญต่อประเทศชาติด้วย เพราะว่าสังคมหรือชุมชนหากไม่มีภูมิปัญญาก็ไม่สามารถที่จะอยู่รอดในสังคมได้ด้วยตนเอง โดยเฉพาะเด็กปฐมวัย ซึ่งเด็กในวัยนี้จะใช้วิธีการสอนแบบ เล่นปนเรียน เด็กจะสนุกที่ได้เล่น แต่ในขณะที่เดียวกันก็จะได้รับความรู้ไปพร้อมกัน นอกจากนั้นเด็กวัยนี้ยังขาดประสบการณ์ ต้องเรียนรู้จากรูปรธรรม จากการได้สัมผัสจับต้อง ได้เห็น ได้ทำด้วยตนเอง จึงจะเกิดความเข้าใจ ดังนั้น สื่อจึงจำเป็นมากสำหรับการสอนในระดับนี้

สื่อการเรียนการสอนมีมากมาย สำหรับการสอนในระดับก่อนวัยเรียน เป็นต้นว่า ตุ๊กตา นิทาน ละคร หุ่น ฯลฯ ครูควรนำสื่อการเรียนเหล่านี้มาช่วยในการสร้างสิ่งแวดล้อมที่ดีให้แก่เด็ก นิทาน และ

หุ่นจัดว่าเป็นสื่อการเรียนรู้ที่น่าสนใจสำหรับเด็ก เด็ก ๆ ชอบมาก เพราะทำให้การเรียนรู้สนุกสนานไม่น่าเบื่อ ดูนีชีวิตชีวามากขึ้น จึงควรนำนิทาน และหุ่น มาใช้ในการเรียนการสอนให้มาก ๆ แต่ในการประดิษฐ์และวิธีใช้สื่อเหล่านี้ ครู พ่อแม่ หรือผู้ที่เกี่ยวข้องอาจไม่เข้าใจหรือทำไม่ได้ จึงควรศึกษารายละเอียด วิธีการประดิษฐ์ และการใช้นิทานและหุ่น (พรทิพย์ วินโกมินทร์, 2545) ซึ่งนิทานและหุ่นเป็นสื่อชนิดหนึ่งที่มีความสำคัญมากต่อการพัฒนาของเด็ก เปรียบเหมือนอาหารมื้อหนึ่งของวัน เพราะเป็นอาหารสมองและอาหารใจของเด็ก (เยาวพา เดชะคุปต์, 2553) โดยหุ่นเชิดถือเป็นสื่อประเภทหนึ่ง ที่ช่วยในการถ่ายทอดเรื่องราว และเข้ามามีบทบาทในวงการศึกษ เป็นสื่อการสอนที่น่าสนใจ ของเด็กและเป็นสื่อที่ถือว่าเป็นผู้ช่วยครูในการถ่ายทอด สื่อสารที่น่าสนใจยิ่งขึ้นสามารถให้ทั้งความรู้และสื่อความหมายให้เด็กเข้าใจสิ่งต่าง ๆ ได้ง่ายขึ้น ให้เด็กเกิดความสนใจได้รับความสนุกสนานมากกว่าสื่อชนิดอื่นหลายชนิด ในปัจจุบันจึงมีการนำหุ่นเชิดมาใช้ในการเรียนการสอนในสถานศึกษาระดับต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง และที่มีคุณค่าต่อเด็ก ๆ มากและมีอิทธิพลต่อความรู้สึกของเด็ก สร้างบรรยากาศในชั้นเรียนได้เป็นอย่างดี กระตุ้นให้เด็กสนใจในการเรียนตลอดเวลา ตามทฤษฎีของเพียเจต์ (Jean Piaget) ที่กล่าวว่า การเล่นหุ่นเชิดช่วยให้เด็ก ๆ มีพัฒนาการและทักษะด้านความรู้ความเข้าใจด้วยการบังคับให้พวกเขาใช้จินตนาการของตนเอง พวกเขามีบทบาทหน้าที่ที่ถูกระเบียบสถานการณ์และแนวทางแก้ไข เด็ก ๆ เหล่านี้จะจินตนาการถึงความแตกต่างระหว่างจินตนาการและความเป็นจริง เด็กมีการเรียนรู้จากการกระทำโดยอาศัยสื่อ เพราะเด็กในวัยนี้ยังอยู่ในขั้นพัฒนาทางขั้นคิดก่อนปฏิบัติการที่เป็นนามธรรมได้ต้องอาศัยสื่อที่เป็นรูปธรรมในการเล่านิทานประกอบหุ่นเชิด (สิริมา ภิญโญอนันตพงษ์, 2545)

การศึกษาในปัจจุบันเป็นยุคดิจิทัลจึงนิยมใช้เทคโนโลยีเป็นสื่อกลาง เช่น โทรศัพท์ คอมพิวเตอร์ เป็นต้น ที่ส่งผลกระทบต่อพัฒนาการของเด็กปฐมวัย ซึ่งในท้องถิ่นมีวัสดุพื้นถิ่นที่ดีแต่ขาดความรู้ในการนำวัสดุพื้นถิ่นมาใช้เป็นสื่อการเรียนการสอน วัสดุพื้นถิ่นนั้นปราศจากภัยรังสีจากวัตถุ สารเคมีจากวัตถุ เช่น ผักตบชวาแห้ง เปลือกข้าวโพดแห้ง กิ่งไม้ ลูกตีนเป็ด เป็นต้น สามารถนำมาประดิษฐ์หรือผลิตเป็นหุ่นเชิดเพื่อประกอบการเล่านิทานให้กับเด็กปฐมวัยได้ดี การนำวัสดุในท้องถิ่นแต่ละเขตของประเทศไทยมีความหลากหลาย น่าสนใจและมีคุณค่าแก่การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ที่สำคัญการนำวัสดุพื้นถิ่นมาผลิตเป็นหุ่นเชิดประกอบการเล่านิทานยังสอดแทรกเนื้อหาความรู้เกี่ยวกับอาเซียนเพื่อกระตุ้นความสนใจของเด็กอีกด้วย นอกจากนี้การผลิตหุ่นเชิดโดยใช้วัสดุพื้นถิ่นยังเป็นการปลูกฝังรากฐานความเป็นไทยให้กับเด็กและเยาวชนของชาติที่สำคัญยิ่ง

คุณลักษณะเด็กไทยในประชาคมอาเซียน การเตรียมเด็กปฐมวัย ก้าวไปสู่พลเมืองอาเซียนในส่วนของปฐมวัย ขอให้เรายึดเป้าหมายของการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยให้ชัดเจน ให้เด็กปฐมวัยของไทยเราได้รับการส่งเสริมพัฒนาการให้พร้อมทุกด้าน และสิ่งที่ควรปลูกฝังให้กับเด็กปฐมวัยของเรา คือ ทักษะการคิด วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ภาษา มีเหตุผล มีทักษะทางสังคม ทักษะชีวิต และที่สำคัญมีความรักในความเป็นไทยให้มากขึ้น โดยการจัดกิจกรรมสำหรับเด็กปฐมวัยเพื่อเตรียมตัวให้พร้อมที่จะเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพของประเทศและของอาเซียนนั้น เราสามารถบูรณาการกิจกรรมในสาระที่ควรเรียนรู้ทั้ง 4 สาระ ได้แก่ เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็กเช่น ฉันมีชื่อ นามสกุล เพื่อน ๆ สมาชิกอาเซียนก็มีชื่อ ฉันเรียนรู้ข้อตกลงต่าง ๆ เพื่อน ๆ สมาชิกอาเซียน ฯลฯ เรื่องเกี่ยวกับบุคคลและ

สถานที่แวดล้อมเด็ก ฉันทน์มีชุมชน วัฒนธรรม สถานที่ ที่เป็นสัญลักษณ์ของประเทศ เพื่อน ๆ สมาชิกอาเซียนก็มี ฯลฯ ธรรมชาติรอบตัว ฉันทน์มีสิ่งแวดล้อมรอบตัวมากมายทั้งสิ่งมีชีวิตและไม่มีชีวิต เพื่อน ๆ สมาชิกอาเซียนมีอะไรบ้าง ฯลฯ สิ่งต่าง ๆ รอบตัว ฉันทน์เดินทางไปต่าง ๆ ทั้งในประเทศและนอกประเทศได้ โดยทางเรือ เครื่องบิน รถไฟ และเรียนรู้แผนที่ในการเดินทางไปยังประเทศอาเซียนได้ ฯลฯ จากสาระที่กล่าวมาทั้งหมด สามารถบูรณาการในกิจกรรมหลักตามตารางประจำวัน เช่น กิจกรรมเสริมประสบการณ์ เช่น เล่าเรื่องจากภาพ ให้เด็กเรียนรู้ตำแหน่งของประเทศ โดยดูจากลูกโลก แผนที่ จัดหนังสือภาพอาเซียนในมุมหนังสือ จัดป้ายนิเทศ จับคู่การแต่งกายกับบัตรคำประเทศ จับคู่ธงชาติกับบัตรคำ หรือ คน กิจกรรมสร้างสรรค์ ประดิษฐ์ธงประจำชาติอาเซียน ระบายสีภาพดอกไม้ประจำชาติอาเซียน ปั้นดินน้ำมันทำแผนที่จำลองฯ กิจกรรมเสรีเล่นตามมุมแสดงบทบาทสมมติตามมุมอาเซียน เล่นในมุมหนังสือ เล่นสร้างประเทศสมาชิกอาเซียนจากไม้บล็อกฯ กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะแสดงท่าทางประกอบเพลงอาเซียน แสดงการร้องเล่นเต้นเลียนแบบการเต้นแต่ละประเทศฯ กิจกรรมกลางแจ้ง ลองเล่นกลางแจ้งแบบเด็กแต่ละประเทศในอาเซียน นอกเหนือจากกิจกรรมหลักแล้วครูสามารถพาเด็กปฐมวัยศึกษานอกสถานที่ ชมนิทรรศการเกี่ยวกับอาเซียน จัดกิจกรรมโครงการหรือโครงการอาเซียน (ปากกาปฐมวัย, 2555)

จากเหตุผลข้างต้น ผู้วิจัยจึงตั้งปัญหาในการวิจัยครั้งนี้ว่า การผลิตหุ่นเชิดโดยใช้วัสดุพื้นถิ่นมาประกอบการเล่านิทานอาเซียนในชุมชนบึงบอน มีคุณค่าต่อการศึกษาปฐมวัย และมีคุณค่าแก่การอนุรักษ์วัสดุพื้นถิ่น โดยผู้วิจัยขอผลิตหุ่นเชิดโดยใช้วัสดุพื้นถิ่นในชุมชนบึงบอนเพื่อเป็นแนวทางในการนำมาจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบหุ่นเชิดโดยใช้วัสดุพื้นถิ่นไปในการส่งเสริมความรู้พื้นฐานอาเซียนของเด็กปฐมวัย ที่สำคัญการผลิตหุ่นเชิดโดยใช้วัสดุพื้นถิ่นยังปลูกฝังรากฐานความเป็นไทยอนุรักษ์การใช้วัสดุพื้นถิ่นให้กับเด็กที่จะเป็นอนาคตของชาติต่อไป

โจทย์วิจัย/ปัญหาวิจัย

1. การผลิตหุ่นเชิดโดยใช้วัสดุพื้นถิ่นมาประกอบการเล่านิทานอาเซียน มีลักษณะเป็นอย่างไร
2. ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับอาเซียนของเด็กปฐมวัยในชุมชนบึงบอนในการจัดกิจกรรมด้วยหุ่นเชิดโดยใช้วัสดุพื้นถิ่นประกอบการเล่านิทานอาเซียน ก่อนจัดกิจกรรมสูงกว่าหลังกิจกรรมหรือไม่ อย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายสำคัญเพื่อผลิตหุ่นเชิดโดยใช้วัสดุพื้นถิ่นมาประกอบการเล่านิทานอาเซียนในชุมชนบึงบอน โดยมีความมุ่งหมายเฉพาะดังนี้

1. เพื่อผลิตหุ่นเชิดโดยใช้วัสดุพื้นถิ่นมาประกอบการเล่านิทานอาเซียน
2. เพื่อหาประสิทธิภาพของหุ่นเชิดโดยใช้วัสดุพื้นถิ่นประกอบการเล่านิทานอาเซียนตามเกณฑ์ 80/80
3. เพื่อเปรียบเทียบความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับอาเซียนของเด็กปฐมวัยระหว่างหลังและก่อนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานอาเซียนประกอบหุ่นเชิดโดยใช้วัสดุพื้นถิ่น

4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของเด็กปฐมวัยต่อการผลิตหุ่นเชิดโดยใช้วัสดุพื้นถิ่น ประกอบการเล่านิทานอาเซียนของ เด็กปฐมวัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

เด็กปฐมวัยชาย-หญิง อายุ 5-6 ปี จากโรงเรียนในชุมชนบึงบอน จำนวน 60 คน จาก โรงเรียนวัดศรีสโมสร โรงเรียนวัดพวงแก้ว และโรงเรียนนิกรราษฎร์บำรุงวิทย์ ตำบลบึงบอน อำเภอหนองเสือ จังหวัดปทุมธานี

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

เด็กปฐมวัยชาย-หญิง อายุ 5-6 ปี จากโรงเรียนวัดพวงแก้ว ตำบลบึงบอน อำเภอหนองเสือ จังหวัดปทุมธานี จำนวน 23 คน โดยการเลือกแบบสุ่มอย่างง่ายด้วยวิธีจับสลาก

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ทดลองตามแบบแผนการวิจัย One – Group Pretest Posttest Design (ลัวัน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538) ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แบบแผนการทดลอง

กลุ่ม	สอบก่อน (Pretest)	ทดลอง	สอบหลัง (Posttest)
ทดลอง	T ₁	X	T ₂

ความหมายของสัญลักษณ์

T ₁	แทน	การทดสอบด้วยแบบทดสอบวัดความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับอาเซียนของ เด็กปฐมวัย ก่อนการการเล่านิทานประกอบหุ่นจากวัสดุพื้นถิ่น
T ₂	แทน	การทดสอบด้วยแบบทดสอบวัดความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับอาเซียนของ เด็กปฐมวัย หลังการการเล่านิทานประกอบหุ่นจากวัสดุพื้นถิ่น
X	แทน	การเล่านิทานประกอบหุ่นเชิดโดยใช้วัสดุพื้นถิ่น

ขั้นตอนการดำเนินการทดลอง

ขั้นตอนที่ 1 นำหุ่นเชิดโดยใช้วัสดุพื้นถิ่น ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปหาคุณภาพของหุ่นเชิด โดย ผู้เชี่ยวชาญทางด้านหุ่นและนิทาน ทำการประเมินหุ่นเชิดโดยใช้แบบประเมินหุ่นเชิดเพื่อตรวจสอบ ความเหมาะสมกับเด็กปฐมวัย ซึ่งผลคะแนนของหุ่นเชิดโดยใช้วัสดุพื้นถิ่นแต่ละตัว มีค่าดัชนีความ สอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.67-1.00 และนำนิทานอาเซียน 10 เรื่อง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปหา คุณภาพของนิทาน โดยใช้แบบประเมินนิทานเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาและความ เหมาะสมกับเด็กปฐมวัยอยู่ในระดับดี ถึง ดีมาก และนำแบบประเมินวัดความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับ อาเซียน จำนวน 20 ข้อ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปหาค่าความเชื่อมั่นมีค่าเท่ากับ 0.87

ขั้นตอนที่ 2 ผู้วิจัยวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของนิทานอาเซียนและหุ่นเชิดโดยใช้วัสดุพื้นถิ่นประกอบการเล่านิทานอาเซียน พบว่านิทานอาเซียนและหุ่นเชิดโดยใช้วัสดุพื้นถิ่นประกอบการเล่านิทานอาเซียน มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) โดยกำหนดเกณฑ์ไว้ 80/80 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ขั้นตอนที่ 3 ทดสอบด้วยแบบทดสอบวัดความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับอาเซียนของเด็กปฐมวัยก่อนการทดลองนิทานเรื่องที่ 1 กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 ข้อ

ขั้นตอนที่ 4 นำหุ่นเชิดโดยใช้วัสดุพื้นถิ่นมาผลิตหุ่นใช้ประกอบการเล่านิทานอาเซียนเรื่องที่ 1 กับกลุ่มตัวอย่าง

ขั้นนำ ครูร้องเพลง “นิทานมาแล้ว” ผู้แต่ง คันธรส ภาพผล

นิทานแสนสนุกมาแล้ว มาแล้วมาฟังนิทาน

ฟังแล้วจิตใจเบิกบาน ช่วยกันขานนิทานมาแล้ว

พร้อมสนทนาและสร้างข้อตกลงก่อนฟังนิทาน ดังนี้

1. ถ้าเด็ก ๆ คุยกันขณะเล่านิทานจะเป็นอย่างไรคะ

2. ถ้าเด็ก ๆ คุยและเล่นกันขณะฟังนิทาน นิทานจบลงทันที ตกลงไหมคะ หรือเด็ก ๆ

คิดว่าจะทำอย่างไรดีคะ เป็นต้น

ขั้นสอน ครูเล่านิทานประกอบหุ่นเชิดโดยใช้วัสดุพื้นถิ่น (เล่าครั้งละ 1 เรื่อง มีนิทานทั้งหมด 10 เรื่อง)

ขั้นสรุป เด็กและครูสนทนาสรุปร่วมกันเกี่ยวกับเนื้อเรื่องในนิทาน

ขั้นตอนที่ 5 ทดสอบด้วยแบบทดสอบวัดความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับอาเซียนของเด็กปฐมวัยชุดที่ 1 จำนวน 5 ข้อ หลังการทดลองนิทานเรื่องที่ 1 กับกลุ่มตัวอย่าง

ขั้นตอนที่ 6 ดำเนินการตามขั้นตอนที่ 4-5 ตั้งแต่ต้นนิทานเรื่องที่ 1 ถึง นิทานเรื่องที่ 10 จนครบทั้ง 10 เรื่อง เป็นระยะเวลา 10 ครั้ง (สัปดาห์ละ 1 ครั้ง/1เรื่อง) ครั้งละ 10 นาที ทุกวันพุธ เวลา 12.30-12.40 น.

ขั้นตอนที่ 7 เมื่อครบ 10 สัปดาห์แล้วทำการทดสอบหลังการทดลองด้วยแบบทดสอบวัดความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับอาเซียนของเด็กปฐมวัยฉบับเดียวกับก่อนทดลอง จำนวน 20 ข้อ แล้วนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ขั้นตอนที่ 8 นำข้อมูลที่ได้จากการทดสอบไปวิเคราะห์ตามวิธีการทางสถิติ เพื่อทดสอบสมมุติฐาน และสรุปผลการวิจัยต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลมีขั้นตอนดังนี้

1. สถิติที่ใช้หาคุณภาพของเครื่องมือวิจัย ได้แก่

1.1 การหาค่าประสิทธิภาพของนิทานอาเซียนและหุ่นเชิดโดยใช้วัสดุพื้นถิ่นประกอบการเล่านิทานอาเซียน โดยการหาค่า E_1/E_2 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2556)

1.2 วิเคราะห์ความเที่ยงตรงของแบบทดสอบโดยพิจารณาดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item –objective Congruence: IOC) (บุญเชิด ภิญญอนันตพงษ์, 2526)

1.3 หาค่าความยาก (Difficulty) ของแบบทดสอบเป็นรายข้อ โดยใช้สัดส่วน (ลัวัน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538)

1.4 หาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) โดยใช้วิธีการวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบพอยท์-ไบซีเรียล (Point Biserial Correlation) (บุญเชิด ภิญญอนันตพงษ์, 2526)

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 เปรียบเทียบความแตกต่างของความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับอาเซียนของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังทดลอง โดยใช้สูตร t - test for Dependent Samples (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538)

2.2 หาสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538)

2.3 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้สูตร KR - 20 ของ คูเดอร์ - ริชาร์ดสัน (Kuder - Richardson) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538)

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้การวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพในการผลิตหุ่นเชิดโดยใช้วัสดุพื้นถิ่นมาประกอบการเล่านิทานอาเซียนและการเปรียบเทียบเปรียบเทียบผลความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับอาเซียนของเด็กปฐมวัย ในชุมชนบึงบอน ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

1. ผลการผลิตหุ่นเชิดโดยใช้วัสดุพื้นถิ่นประกอบการเล่านิทานอาเซียน ได้หุ่นเชิดจากวัสดุพื้นถิ่นทั้งหมด 41 ตัว ความสอดคล้อง (IOC) ของหุ่นเชิดที่ผู้วิจัยผลิตกับลักษณะของหุ่นเชิดสำหรับเด็กปฐมวัย หุ่นเชิดทุกตัวมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.67 - 1.00 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2. ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของหุ่นเชิดโดยใช้วัสดุพื้นถิ่นประกอบการเล่านิทานอาเซียนโดยการหาค่า E_1/E_2 ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของหุ่นเชิดโดยใช้วัสดุพื้นถิ่นประกอบการเล่านิทานอาเซียน

จำนวนนักเรียน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E ₁)			ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E ₂)		
	คะแนนเต็มของชุดกิจกรรม 10 ชุด (ชุดละ 5 ข้อ)	คะแนนรวมของนักเรียนจากการทำกิจกรรม	E ₁	คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน	คะแนนรวมของนักเรียนหลังทำกิจกรรม	E ₂
23	50	951	82.70	20	385	83.70

จากตารางที่ 2 พบว่า ผลการทดสอบระหว่างการใช้หุ่นเชิดโดยใช้วัสดุพื้นถิ่นประกอบการเล่านิทานอาเซียน มีคะแนนเต็ม 50 คะแนน มีประสิทธิภาพ (E_1 / E_2) เท่ากับ 82.70/83.70 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

3. เปรียบเทียบผลความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับอาเซียนของเด็กปฐมวัยในชุมชนบึงบอนก่อนจัดกิจกรรมและหลังจัดกิจกรรมด้วยหุ่นเชิดโดยใช้วัสดุพื้นถิ่นประกอบการเล่านิทานอาเซียน ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏ ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบผลความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับอาเซียนของเด็กปฐมวัยในชุมชนบึงบอนก่อนจัดกิจกรรมและหลังจัดกิจกรรมด้วยหุ่นเชิดโดยใช้วัสดุพื้นถิ่นประกอบการเล่านิทานอาเซียน

คะแนนความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับอาเซียน	\bar{X}	S.D.	D	t	P
ก่อนการทดลอง	1.37	0.54	0.33	12.14*	0.00
หลังการทดลอง	1.68	0.51			

*แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ตามตารางที่ 3 พบว่า ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับอาเซียนของเด็กปฐมวัย หลังจัดกิจกรรมด้วยหุ่นเชิดโดยใช้วัสดุพื้นถิ่นประกอบการเล่านิทานอาเซียนสูงกว่าก่อนจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

4. ความพึงพอใจของเด็กปฐมวัยต่อการผลิตหุ่นเชิดโดยใช้วัสดุพื้นถิ่นประกอบการเล่านิทานอาเซียนของเด็กปฐมวัย ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏ ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ความพึงพอใจหุ่นเชิดโดยใช้วัสดุพื้นถิ่นประกอบการเล่านิทานอาเซียนของเด็กปฐมวัย

หุ่นเชิดโดยใช้วัสดุพื้นถิ่นประกอบการเล่านิทานอาเซียน	หุ่นเชิดโดยใช้วัสดุพื้นถิ่น	ระดับความพึงพอใจ		
		มาก (ร้อยละ)	ปานกลาง (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)
นิทานเรื่องที่1 สัตว์ในอาเซียน	ผลิตหุ่นเชิดจากกิ่งไม้	78.26	21.74	0.00
นิทานเรื่องที่2 ทักทายอาเซียน				
นิทานเรื่องที่3 ดอกอะไร โอ้ สวยมากเลย				
นิทานเรื่องที่4 อร่อยจังอาเซียน	ผลิตหุ่นเชิดจากผักตบชวา	91.31	8.69	0.00
นิทานเรื่องที่5 เทียวตลาดอาเซียน				
นิทานเรื่องที่6 ท่องเที่ยวอาเซียน				
นิทานเรื่องที่7 รางชาติของฉัน	ผลิตหุ่นเชิดจากลูกตีนเป็ด	86.96	13.04	0.00
นิทานเรื่องที่8 บินหาเพื่อน				

ตารางที่ 4 (ต่อ)

หุ่นเชิดโดยใช้วัสดุพื้นถิ่นประกอบ การเล่านิทานอาเซียน	หุ่นเชิดโดยใช้ วัสดุพื้นถิ่น	ระดับความพึงพอใจ		
		มาก (ร้อยละ)	ปานกลาง (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)
นิทานเรื่องที่9 ห่มเมฆแปลงชุด	ผลิตหุ่นเชิดจากเปลือก ข้าวโพด	73.92	26.08	0.00
นิทานเรื่องที่10 ไครมาก่อนนะ	ผลิตหุ่นเชิดจาก ลูกตีนเป็ด	86.96	13.04	0.00
รวมเฉลี่ย	82.62	17.38	0.00	

จากตารางที่ 4 พบว่า ผลการประเมินความพึงพอใจหุ่นเชิดโดยใช้วัสดุพื้นถิ่นประกอบ การเล่านิทานอาเซียนของเด็กปฐมวัย โรงเรียนวัดพวงแก้ว จำนวน 23 คน พบว่า คะแนนรวมเฉลี่ยของหุ่นเชิดโดยใช้วัสดุพื้นถิ่นมีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยที่ 82.62 ถือว่าพึงพอใจมากที่สุด ระดับปานกลาง 17.38 และระดับน้อย 0.00 ตามลำดับ โดยหุ่นเชิดจากวัสดุพื้นถิ่นที่ผลิตจาก ผักตบชวาในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 91.31 ระดับปานกลาง 8.69 เป็นลำดับที่ 1 ส่วนความพึงพอใจในหุ่นเชิดโดยใช้วัสดุพื้นถิ่นที่ผลิตจากลูกตีนเป็ด ระดับมากที่สุด 86.96 ระดับปานกลาง 13.04 เป็นลำดับที่ 2 ความพึงพอใจในหุ่นเชิดโดยใช้วัสดุพื้นถิ่นที่ผลิตจากกิ่งไม้ระดับมากที่สุด 78.26 ระดับปานกลาง 21.74 เป็นลำดับที่ 3 และ ความพึงพอใจในหุ่นเชิดโดยใช้วัสดุพื้นถิ่นที่ผลิตจากเปลือกข้าวโพด ระดับมากที่สุด 73.92 ระดับปานกลาง 26.08 เป็นลำดับสุดท้าย ตามลำดับ

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อผลิตหุ่นเชิดโดยใช้วัสดุพื้นถิ่นมาประกอบการเล่านิทานอาเซียนและเปรียบเทียบผลความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับอาเซียนของเด็กปฐมวัยในชุมชนบึงบอนก่อนจัดกิจกรรมและหลังจัดกิจกรรมด้วยหุ่นเชิดโดยใช้วัสดุพื้นถิ่นประกอบการเล่านิทานอาเซียนในชุมชนบึงบอน ซึ่งจากผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ผลการผลิตหุ่นเชิดโดยใช้วัสดุพื้นถิ่นประกอบการเล่านิทานอาเซียน ได้หุ่นเชิดจากวัสดุพื้นถิ่นทั้งหมด 41 ตัว ความสอดคล้อง (IOC) ของหุ่นเชิดที่ผู้วิจัยผลิตกับลักษณะของหุ่นเชิดสำหรับเด็กปฐมวัย หุ่นเชิดทุกตัวมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ โดยผลิตหุ่นเชิดจากวัสดุพื้นถิ่นผลิตจากกิ่งไม้จำนวน 11 ตัว ได้แก่ เสือ โคมโม่โต เสือโคร่ง เสือมลายู ช้างไทย ช้างลาว กูปรี สิงโต กระบือ ควายน้อย และวัว หุ่นที่ผลิตจากวัสดุพื้นถิ่นผลิตจากผักตบชวา จำนวน 10 ตัว ได้แก่ เสือ โคมโม่โต เสือโคร่ง เสือมลายู ช้างไทย ช้างลาว กูปรี สิงโต กระบือ และควายน้อย หุ่นที่ผลิตจากวัสดุพื้นถิ่นผลิตจากลูกตีนเป็ด จำนวน 10 ตัว ได้แก่ เสือ โคมโม่โต เสือโคร่ง เสือมลายู ช้างไทย ช้างลาว กูปรี สิงโต กระบือ และควายน้อย และหุ่นที่ผลิตจากวัสดุพื้นถิ่นผลิตจากเปลือกข้าวโพด จำนวน 10 ตัว ได้แก่ เด็กหญิงไรออน เด็กหญิงกัมพู เด็กหญิงบุร เด็กหญิงมาเล เด็กหญิงพม่า เด็กหญิงสยาม เด็กหญิงลาว เด็กหญิงอินโด เด็กหญิงฟิลิป และเด็กหญิงนาม ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างหุ่นเชิดที่ผู้วิจัยผลิตกับลักษณะของหุ่น

เชิดสำหรับเด็กปฐมวัยที่ 0.67-1.00 เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบหุ่นเชิด โดยการใช้วัสดุพื้นถิ่นนั้นเป็นกิจกรรมที่เด็กได้รับประสบการณ์ตรงในการเคลื่อนไหวของหุ่นประกอบการเล่านิทานช่วยดึงดูดความสนใจของเด็ก และการนำวัสดุพื้นถิ่นมาผลิตเป็นหุ่นยิ่งส่งเสริมให้เด็กได้สัมผัสถึงทรัพยากรในท้องถิ่นของตนและเห็นคุณค่าของการนำวัสดุพื้นถิ่นมาใช้ประโยชน์ได้จริงซึ่งสอดคล้องกับ (Piaget, 1896-1982 อ้างใน สิริมา ภิญญอนันตพงษ์, 2545) เด็กที่มีช่วงอายุ 2- 6 ปี เด็กจะเรียนรู้การกระทำกับสื่อวัสดุด้วยตนเองจนเกิดการเรียนรู้ เพราะเด็กวัยนี้เริ่มมีเหตุผล เริ่มมีพัฒนาการเกี่ยวกับการอนุรักษ์

2. ผลการผลิตหุ่นเชิดโดยใช้วัสดุพื้นถิ่นมาประกอบการเล่านิทานอาเซียน พบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานอาเซียนประกอบหุ่นเชิดโดยใช้วัสดุพื้นถิ่นสำหรับเด็กปฐมวัยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก เป็นเพราะการผลิตหุ่นเชิดโดยใช้วัสดุพื้นถิ่นผ่านการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมเรื่องวัสดุพื้นถิ่นที่นำไปใช้ นำข้อบกพร่องมาปรับปรุงแก้ไขจนได้หุ่นเชิดโดยใช้วัสดุพื้นถิ่นที่มีคุณภาพ ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานอาเซียนประกอบหุ่นเชิดโดยใช้วัสดุพื้นถิ่นมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Ronit Remer & David Tzurriel (2015) ที่พบว่า การใช้หุ่นเชิดเป็นวิธีการสอนเป็นแรงจูงใจในการเรียนรู้และเสริมสร้างความรู้ความสามารถในการเรียนรู้เด็กอนุบาลปกติและพิเศษ หนึ่งในจุดมุ่งหมายของการวิจัยนี้คือการประเมินจากมุมมองของผู้ใช้หุ่นเป็นสื่อการสอนสำหรับเด็กอนุบาล การประเมินนี้ดำเนินการโดยการสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้อง จากการสัมภาษณ์ก็เห็นได้ชัดว่าหุ่นนั้นเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพสำหรับพัฒนาการด้านเด็กเล็ก ๆ มีความสัมพันธ์กับองค์ความรู้อารมณ์และสังคม โดยใช้หุ่นเชิดช่วยให้กระบวนการเรียนรู้ง่ายขึ้น ผลการวิจัยเหล่านี้มีส่วนร่วมในการนำเสนอประสิทธิภาพของหุ่นเชิดเป็นสื่อเพื่อใช้ในโรงเรียนอนุบาลและเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

3. การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของนิทานอาเซียนและหุ่นเชิดโดยใช้วัสดุพื้นถิ่นประกอบการเล่านิทานอาเซียน พบว่านิทานอาเซียนและหุ่นเชิดโดยใช้วัสดุพื้นถิ่นประกอบการเล่านิทานอาเซียน มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 98.31/91.80 ซึ่งมีคุณภาพสามารถนำไปใช้ได้สอดคล้องกับผลการวิจัยของณัฐวดี ศิลาภรณ์ (2556) ที่พบว่า การจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบหุ่นสามารถพัฒนาให้เด็กปฐมวัยมีความสามารถทางการพูด ซึ่งการเล่านิทานนั้นสามารถพัฒนาการเรียนรู้ การปลูกฝังคุณธรรม การส่งเสริมพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของเด็ก ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา และจิระประภา บุญนิศย์ (2550) ได้ให้ความสำคัญว่าสื่อที่เป็นหุ่นที่ใช้สำหรับเด็กปฐมวัย เด็กได้ใช้จินตนาการของตนอย่างอิสระในการเล่นกับหุ่นบางครั้งอาจช่วยปลดปล่อยความคับข้องใจไม่จำเป็นเป็นการประดิษฐ์ตัวหุ่นหรือการเชิด เด็กอาจแสดงออกถึงลักษณะนิสัยของตนเอง และส่งเสริมทางการอ่านและภาษาสำหรับเด็กปฐมวัยด้วย ทั้งนี้กิจกรรมการเล่านิทานประกอบหุ่นโดยใช้วัสดุพื้นถิ่น เปิดโอกาสให้เด็กได้เรียนรู้จากประสบการณ์ตรง ได้ถ่ายทอดเรื่องราวเกี่ยวกับความรู้พื้นฐานของอาเซียนตามสาระเรื่องประชาคมอาเซียนสำหรับเด็กปฐมวัยโดยศึกษาจากหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 กำหนดสาระการเรียนรู้ 4 สาระ คือ เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็กสิ่งต่าง ๆ รอบตัวเด็ก บุคคลและสถานที่ และธรรมชาติรอบตัวเด็ก โดยแต่ละสาระสอดคล้องกับเนื้อหาที่ควรรู้ในอาเซียน ได้แก่ ประเทศสมาชิกอาเซียน 10 ประเทศ สัตว์ประจำชาติอาเซียน ดอกไม้ประจำชาติอาเซียน อาหารประจำชาติอาเซียน ภูมิประเทศของอาเซียน ภาษาของอาเซียน การแต่งกายอาเซียนผ่านการ

เช็ดหุ่นที่ผลิตจากวัสดุพื้นถิ่นตามท้องถิ่นของเด็กปฐมวัยในชุมชนบึงบอน จังหวัดปทุมธานี ได้แก่ กิ่งไม้ เปลือกข้าวโพด ผักตบชวา และลูกตีนเป็ด เป็นต้น ซึ่งวัสดุพื้นถิ่นเหล่านี้เป็นตัวเร้าความสนใจและเสริมแรงในการเล่นิทานให้น่าสนใจยิ่งขึ้น

4. ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับอาเซียนของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมด้วยหุ่นเชิดโดยใช้วัสดุพื้นถิ่นประกอบการเล่นิทานอาเซียน สูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การจัดกิจกรรมด้วยหุ่นเชิดโดยใช้วัสดุพื้นถิ่นประกอบการเล่นิทานอาเซียนเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมสติปัญญา ความรู้ของเด็กจากกิจกรรมที่เหมาะสมกับเด็กปฐมวัย ตามทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของบรูเนอร์ (Bruner, 1915 อ้างใน ญัฐพรหม อินทยศ, 2553) กล่าวไว้ว่า เด็กสามารถถ่ายทอดประสบการณ์ หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ด้วยการมีภาพแทนในใจหรือรับรู้จากภาพแทนของจริงได้ โดยพบว่า เด็กยังโต ยิ่งสามารถสร้างภาพในใจ และการเรียนรู้สิ่งแวดล้อมโดยอาศัยการสร้างจินตนาการหรือมโนภาพ ในใจได้มากขึ้น จึงได้เสนอแนะให้นำวัสดุพื้นถิ่นมาใช้ในการสอน ได้แก่ ภาพนิ่ง โทรทัศน์ หรืออื่น ๆ เพื่อช่วยให้เด็กเกิดจินตนาการ มีประสบการณ์และเรียนรู้ได้มากขึ้น โดยการวิจัยครั้งนี้ได้เปรียบเทียบความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับอาเซียน ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเล่นิทานประกอบหุ่นเชิดโดยใช้วัสดุพื้นถิ่นตามสาระเรื่องประชาคมอาเซียนสำหรับเด็กปฐมวัย ได้แก่ ประเทศสมาชิกอาเซียน 10 ประเทศ สัตว์ประจำชาติอาเซียน ดอกไม้ประจำชาติอาเซียน อาหารประจำชาติอาเซียน ภูมิประเทศของอาเซียน ภาษาของอาเซียน การแต่งกายอาเซียน ปรากฏว่าหลังการทดลอง เด็กมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับอาเซียนสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมที่เป็นเช่นนี้เพราะว่าการจัดกิจกรรมการเล่นิทานประกอบหุ่นเชิดโดยใช้วัสดุพื้นถิ่นสามารถส่งเสริมความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับอาเซียนได้ดีซึ่งก่อนการทดลองเด็กไม่มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับอาเซียนเท่าที่ควรจากแบบวัดความรู้พื้นฐานก่อนการทดลอง แต่หลังจากใช้หุ่นเชิดประกอบการเล่นิทานอาเซียน ซึ่งเป็นหุ่นเชิดที่นำวัสดุพื้นถิ่นของเด็กในชุมชนบึงบอนมาเช็ดหุ่น เพิ่มความสนใจขณะเล่นิทาน เป็นของจริงที่เด็กพบเจอในชีวิตประจำวัน ยิ่งนำมาสร้างสรรค์เป็นตัวละคร เด็กยิ่งให้ความสนใจในการเล่นิทานยิ่งขึ้น

ดังนั้นความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับอาเซียนของเด็กปฐมวัยเกิดจากการจัดกิจกรรมด้วยหุ่นเชิดโดยใช้วัสดุพื้นถิ่นประกอบการเล่นิทานอาเซียน แสดงให้เห็นว่าการจัดกิจกรรมด้วยหุ่นเชิดโดยใช้วัสดุพื้นถิ่นประกอบการเล่นิทานอาเซียน สามารถส่งเสริมความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับอาเซียนของเด็กปฐมวัยได้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

เนื่องจากการจัดกิจกรรมด้วยหุ่นเชิดโดยใช้วัสดุพื้นถิ่นประกอบการเล่นิทานอาเซียน ต้องใช้การฝึกฝนในการเล่นิทานประกอบการเล่นิทาน ผู้นำไปใช้ควรคำนึงถึง ดังนี้

1. ก่อนจัดกิจกรรมด้วยหุ่นเชิดโดยใช้วัสดุพื้นถิ่นประกอบการเล่นิทานอาเซียน ครูควรศึกษาเทคนิคการเช็ดหุ่นและการผลิตหุ่นจากวัสดุพื้นถิ่นนั้น ๆ ให้เข้าใจก่อนลงมือปฏิบัติ
2. จัดเตรียมอุปกรณ์ในการเล่นิทานที่จะใช้ในแต่ละวันให้พร้อมที่จะทำกิจกรรมในแต่ละวันเสมอ โดยจัดเตรียมอุปกรณ์ไว้ล่วงหน้าให้ครบ หุ่นเชิด ฉาก และอุปกรณ์ต่าง ๆ ต้องได้รับการซ่อมแซม

และทำความสะอาดทุกครั้ง เพื่อให้อุปกรณ์สะอาดอยู่เสมอ และสะดวกใน การนำมาใช้ในครั้งต่อไป
เนื่องจากวัสดุพื้นถิ่นมีระยะเวลาในการหมักอายุของวัสดุพื้นถิ่นนั้น ๆ

3. สำหรับผู้ที่สนใจจะนำจัดกิจกรรมด้วยหุ่นเชิดโดยใช้วัสดุพื้นถิ่นประกอบการเล่านิทาน
อาเซียน ไปใช้ควรศึกษาข้อปลีกย่อยต่าง ๆ ในการปฏิบัติ เพื่อสร้างความเข้าใจพื้นฐานก่อนลงมือปฏิบัติ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาผลของจัดกิจกรรมด้วยหุ่นเชิดโดยใช้วัสดุพื้นถิ่นประกอบการเล่านิทาน
อาเซียนที่มีต่อการส่งเสริมและพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของเด็กปฐมวัย

2. ควรมีการการศึกษาผลของจัดกิจกรรมด้วยหุ่นเชิดโดยใช้วัสดุพื้นถิ่นประกอบการเล่า
นิทานอาเซียนที่มีต่อการส่งเสริมสติปัญญาและภาษาสำหรับเด็กปฐมวัย

3. ควรมีการการศึกษาผลของจัดกิจกรรมด้วยหุ่นเชิดโดยใช้วัสดุพื้นถิ่นประกอบการจัด
กิจกรรมอื่น ๆ ที่เหมาะสมสำหรับเด็กปฐมวัย

บรรณานุกรม

- จิระประภา บุญยนิติกย์. (2550). **วิธีช่วยให้เด็กรักการอ่าน**. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2556). การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน. **วารสารศิลปการ
ศึกษาศาสตร์วิจัย**, 5(1), 7-19.
- ณัฐพรหม อินทยศ. (2553). **จิตวิทยาการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 1. เพชรบูรณ์: สถาบันการพลศึกษา.
- ณัฐวดี ศิลากรณ์. (2556). **ความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมเล่า
นิทานประกอบหุ่น**. ปริญญาโท กศ.ม. (การศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์. (2526). **การสอนแบบอิงเกณฑ์:แนวคิดและวิธีการ**. กรุงเทพฯ: ภาควิชา
พื้นฐานการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บุบผา เรืองรอง. (2550). **สอนลูกเรื่องประชาคมอาเซียน (ASEAN)**. [ออนไลน์], สืบค้นจาก:
<http://taamkru.com/th>. (2558, 12 พฤศจิกายน).
- ปากกาปฐมวัย. (2555). **เตรียมเด็กปฐมวัย ก้าวไปสู่พลเมืองอาเซียน**. [ออนไลน์], สืบค้นจาก:
<http://oknation.nationtv.tv>. (2558, 9 ธันวาคม).
- พรทิพย์ วินโกมินทร์. (2545). **หุ่นสำหรับเด็กปฐมวัย**. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏเพชรบุรี
วิทยาเขต.
- เยาวพา เดชะคุปต์. (2553). **บูรณาการนิทานสำหรับเด็กปฐมวัย**. กรุงเทพมหานคร: แปลนพับลิชชิง.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). **เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา**. (พิมพ์ครั้งที่ 4).
กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- สิริมา ภิญโญอนันตพงษ์. (2545). **การวัดและการประเมินแนวใหม่: เด็กปฐมวัย**. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- Ronit Remer & David Tzuriel. (2015). **I Teach Better with the Puppet” - Use of
Puppet as a Mediating Tool in Kindergarten Education – an Evaluation**.
Retrieved from: <http://pubs.sciepub.com/education/3/3/15/figs>.